

Rapport

Datum: 19 november 1998
Rapportnummer: 1998/508

Klacht

Op 12 december 1997 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer B. te Zoutelande, met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Ondernemingen Goes en het Ministerie van Financiën te 's-Gravenhage. Nadat verzoeker nadere gegevens had verstrekt, werd naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Minister van Financiën, een onderzoek ingesteld. Op grond van de door verzoeker verstrekte gegevens werd de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoeker klaagt er over dat de Belastingdienst/Ondernemingen Goes en het Ministerie van Financiën hem in de periode van april 1995 tot en met 10 februari 1997 over hun standpunt inzake een aantal fiscale aangelegenheden onnodig lang in onzekerheid hebben gelaten. In het bijzonder klaagt verzoeker erover dat de Belastingdienst/ Ondernemingen Goes:

1. terwijl van 3 tot en met 6 april 1995 het boekenonderzoek was uitgevoerd, niet eerder dan op 2 november 1995 het controlerapport daarover heeft uitgebracht;
2. terwijl hij op 18 december 1995 en op 8 februari 1996 zijn bezwaren duidelijk had gemaakt ter zake van de bevindingen van het controlerapport en de daarop gebaseerde aan hem opgelegde naheffingsaanslag omzetbelasting 1994 en de aanslagen inkomstenbelasting niet eerder dan op 10 februari 1997 uitspraak heeft gedaan op zijn bezwaarschrift ter zake van de naheffingsaanslag omzetbelasting 1994. Verzoeker klaagt er voorts over dat het Ministerie van Financiën niet eerder dan op 27 november 1996 een reactie heeft gegeven op het door zijn belastingadviseur op 25 april 1996 verstuurde verzoek om duidelijkheid te verschaffen over de opgekomen heffingstechnische vragen.

Onderzoek

In het kader van het onderzoek werd de Staatssecretaris van Financiën en de Belastingdienst/Ondernemingen Goes verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. De Staatssecretaris van Financiën werd nog een aantal nadere vragen gesteld. Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reacties van betrokkenen gaven geen aanleiding tot wijziging van het verslag.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. Feiten

1. Verzoeker dreef vanaf 1990 tot 7 januari 1997 een onderneming (hierna ook aangeduid met TA) die zich toelegde op onder meer vermogensbeheer en het verstrekken van beleggingsadviezen.

2. Van 3 tot 6 april 1995 onderzochten medewerkers van de Belastingdienst/Ondernemingen Goes (hierna: de Belastingdienst) in het kader van het ingestelde fiscaal boekenonderzoek naar de over de jaren 1991 tot en met 1994 verschuldigde inkomsten- en omzetbelasting de bedrijfsadministratie van verzoekers bedrijf.

3. De bij het boekenonderzoek betrokken medewerkers van de Belastingdienst voerden op 10 april 1995 met verzoeker en zijn accountant een bespreking over wat zij tot dan toe bij hun onderzoek van de bedrijfsadministratie hadden geconstateerd.

4. De Belastingdienst deelde verzoekers accountant bij brief van 8 mei 1995 het volgende mee:

"...Naar aanleiding van ons gesprek d.d. 10 april 1995 en ons daaropvolgend telefonisch onderhoud van 24 april 1995 verzoek ik u om schriftelijk te reageren op de door ons gestelde vragen. Ik verzoek u om dit binnen twee weken na dagtekening van dit schrijven te doen..."

5. Bij brief van 17 mei 1995 deelde verzoekers accountant de Belastingdienst het volgende mee:

"...In het gesprek d.d. 10 april 1995 naar aanleiding van de controle IB/OB 1991 t/m 1993 bij onze cliënt (...) heeft u gevraagd te reageren op:

1. OB: waarom belaste prestatie

2. Speculatiewinst in privé: waarom onbelast

3. OB in kosten 4e kwartaal 1993 ad 1. De activiteiten van TA bestaan uit het geven van beleggingsadviezen c.q. vermogensbeheer gericht op het behalen van koerswinsten voor ondernemers en particulieren, het beheer van effecten daaronder begrepen. M.i. zijn dit belaste prestaties. De aard van de verrichte prestaties is nl. niet het aan- en verkopen van effecten, doch het beheer van vermogen ten behoeve van cliënten van TA (in het kader waarvan onder meer de aan- en

verkoop van effecten plaatsvindt). Dat wil zeggen TA komt met haar cliënten overeen dat TA (een deel van) het vermogen van de cliënten zal beheren. De cliënten verstrekken geen opdracht tot het aan- en verkopen van effecten. In de resolutie van 25 juli 1979, nummer 279-12007 (...) is uitdrukkelijk vermeld dat vermogensbeheer belast is met omzetbelasting. Op de door TA verrichte beheersdiensten is naar mijn oordeel dan ook geen van de vrijstellingen van artikel 11 van de Wet op de omzetbelasting 1968 van toepassing. Overigens heeft (verzoeker; N.o.) in 1991 nog contact gehad met de toenmalige inspectie omzetbelasting Vlissingen over de belastbaarheid van zijn prestaties en daarmee gepaard gaande aftrek van voorbelasting. Er is toen medegedeeld dat de prestaties belast zouden zijn. Bij de controle op 18-3-1992 (...) zijn hierover geen

andersluidende opmerkingen gemaakt. ad 2. (...) ad 3. (...) 6. Verzoeker verstrekke de Belastingdienst bij brief van 15 juni 1995 met betrekking tot de verhuur door hem aan derden van twee in zijn bezit zijnde woningen een overzicht van de door hem berekende huurprijzen.

7. In de periode van 16 juni tot en met 8 september 1995 ontving de Belastingdienst van verzoeker verschillende door zijn cliënten ondertekende verklaringen met betrekking tot de zakelijke verhouding die de betrokken cliënt met verzoekers bedrijf onderhield.

8. Op 2 november 1995 verstuurde de Belastingdienst aan verzoeker het openbaar gedeelte van het controlerapport. In dit controlerapport is het volgende vermeld:

"...1. **ALGEMEEN** 1.1. Bedrijfsactiviteiten en juridische structuur Door (verzoeker; N.o.) wordt handelend onder de naam TA een beleggingsadviesburo beheerd. Hiertoe was een personeelslid met toegang tot de beurs in dienst bij TA. Dit omdat (verzoeker; N.o.) zelf geen recht had om op de beurs te handelen. Door de klanten van TA werden rekeningen geopend bij de Kas-Associatie. TA werd door de klanten gemachtigd om met deze gelden te speculeren op de beurs. Door de machtiging had TA de volledige beschikking over de gelden en kon hiermee handelen zonder nadere toestemming van de klanten. Van de machtigingen was niets aanwezig.

Door een vaste computerverbinding met de beurs is TA constant op de hoogte van de ontwikkeling hierop. Door (verzoeker; N.o.) worden tevens in privé enige (zomer) woningen verhuurd. (...)

3. RESULTATENREKENING BATEN

3.1. Omzet/brutowinst Door (verzoeker; N.o.) is in 1993 een speculatiewinst gemaakt van f 61.396. Volgens (verzoekers accountant; N.o.) betreft dit een speculatie die volledig in privé is uitgevoerd. Hij is dan ook van mening dat de winst volledig onbelast is. Naar onze mening is er echter wel sprake van een belastbaar feit. (...) Overigens heeft (verzoeker; N.o.) verder geen omzet aangegeven over de jaren 1992 en 1993. Dit is te verklaren doordat (verzoeker; N.o.) pas omzet maakt wanneer hij op beleggingen die hij doet voor klanten meer dan 20% winst maakt. Slechts het meerdere is dan voor TA. (...)

6. OMZETBELASTING

6.1. Voorbelasting In 1992 is er (...) een zogenaamde starterscontrole ingesteld over de jaren 1990 en 1991. Blijkens het toen uitgebrachte rapport bestonden de activiteiten van de onderneming toen uit het geven van adviezen op het gebied van geldbeleggingen op beurzen voor ondernemers en particulieren. Deze activiteiten zijn normaal belast voor de omzetbelasting. Vanaf 1992 zijn de activiteiten gewijzigd. In de loop van dat jaar is (verzoeker; N.o.) overgegaan tot het uitsluitend geven van adviezen naar op het actief beleggen van gelden van derden. Door de klanten van TA werd geld gestort bij de Kas-Associatie. (Verzoeker; N.o.) was hier, eventueel via zijn medewerker (...), rechtstreeks toe gemachtigd om mee te handelen op de optiebeurs. Ook werd af en toe op de effectenbeurs gehandeld. Hij bepaalde dus zelf wat er met het geld gebeurde en waarin het werd belegd. Met deze activiteit waren (verzoeker en zijn medewerker; N.o.) de gehele dag bezig. Dit gaat dus duidelijk uit boven normaal vermogensbeheer. Op grond van artikel

11 lid 1 letter i ten tweede zijn de handelingen, bemiddeling daaronder begrepen doch uitgezonderd bewaring en beheer, inzake effecten

en andere waardepapieren vrijgesteld van omzetbelasting. Ook verwijzen wij naar de resolutie van 14 maart 1983 nr. 282-3331 waarin aangegeven wordt dat verrichtingen inzake opties op aandelen zijn vrijgesteld van omzetbelasting. Ook zijn de verrichtingen van remiciers zijnde het in samenwerking met een effectenhandelaar begeleiden van effectenorders vrijgesteld van omzetbelasting. Op grond van het bovenstaande komen wij tot de conclusie dat de verrichtingen van TA volledig zijn vrijgesteld van omzetbelasting. Dientengevolge is er dus ook geen recht op aftrek voorbelasting. Deze is echter wel geclaimd. Daar er zoals reeds bij onderdeel 3.1. is aangegeven geen omzet wordt behaald is er ook geen sprake van verschuldigde omzetbelasting. Er is alleen sprake van terugvragen van de voorbelasting..."

9. Met dagtekening 27 november 1995 legde de Belastingdienst aan verzoeker de naheffingsaanslag omzetbelasting over het tijdvak van 1 januari 1992 tot en met 31 december 1994 op. Het bedrag van de aanslag was f 34.584 vermeerderd met f 3.797 aan heffingsrente. Daarnaast legde de Belastingdienst aan verzoeker definitieve aanslagen inkomstenbelasting op over de jaren 1992 tot en met 1994.

10. Bij brief van 19 december 1995 deelde verzoeker de Belastingdienst naar aanleiding van het controlerapport van 2 november 1995 mee dat hij zich niet kon vinden in hetgeen in het rapport was opgenomen over de vrijstelling voor de omzetbelasting en de belastbaarheid van de in 1992 door hem behaalde speculatiewinst. Met de conclusies in het rapport over deze punten was hij het niet eens. Hij verzocht de Belastingdienst om hem een onderhoud toe te staan over deze punten, indien de Belastingdienst het voornemen had om een voor hem negatief standpunt in te nemen. In een met deze brief meegestuurde afzonderlijke bijlage met dagtekening 18 december 1995 deelde verzoeker het volgende mee:

"...ALGEMEEN

1.1. Het onder dit punt vermelde is niet geheel juist. Het in deze rubriek vermelde personeelslid is (de heer V.; N.o.). V. is overigens niet meer in dienst van TA. Het is onjuist te vermelden dat V. in dienst van TA toegang tot de beurs had. Uw conclusie dat de heer V. in dienst zou zijn geweest omdat (verzoeker; N.o.) zelf geen toegang tot de beurs had kan derhalve niet juist zijn. Alleen een POM (public order member) kan aan de beurs handelen. TA heeft dus altijd een POM nodig om aan- en verkopen aan de beurs te doen. TA kan dus nooit in de plaats van

een bank (POM) treden. De heer V is destijds bij TA wegens uitbreiding van de activiteiten in dienst getreden. (Verzoeker; N.o.) is er door de beurs op gewezen dat hij niet, ingevolge een beursreglement, voor meerdere personen vermogensbeheerder zou mogen zijn. Alhoewel dit standpunt volgens TA niet juist is, is om aan de beurs tegemoet te komen getracht V. een remicierslicentie te bezorgen. Op basis van een dergelijke licentie zou V. namelijk voor meer cliënten als vermogensbeheerder mogen optreden dan een

vermogensbeheerder zonder een dergelijke licentie. V. is evenwel nooit remicier geworden. Ook is (verzoeker; N.o.) geen remicier geworden. Remicieractiviteiten zijn vreemde activiteiten voor TA. De handelingen van TA moeten gezien worden als handelingen in het voortraject. TA neemt geen handelingen over van de bank. TA verricht uitsluitend handelingen die normaal gesproken door de cliënt zelf worden verricht zoals aan/verkoopbeslissingen en het vastleggen van mutaties in het vermogen..."

11. Bij brief van 8 februari 1996, welke door de Belastingdienst op 9 februari 1996 werd ontvangen, deelde verzoeker de Belastingdienst het volgende mee:

"...Om aan eventuele twijfel een einde te maken deel ik u het volgende mede. Er zijn een aantal aanslagen opgelegd waarvan ik denk dat zij niet definitief zijn. De aanslagen volgen na een boekenonderzoek dat u bij mij hield. Omdat ik het niet eens ben met uw bevindingen in dat rapport stuurde ik u 15-12-1995 een reactie met mijn bezwaar. Ik weet nu niet of dit bezwaar voldoende geldig is om deze aanslagen nog niet definitief te laten zijn. Bij mijn reactie meldde ik dat ik graag nog een onderhoud met u wil voordat u een voor mij definitief negatief besluit neemt. (...) Wellicht ten overvloede deel ik u mede dat ik pro forma nogmaals protesteer (bezwaar maak) tegen uw standpunten en de aanslagen die volgden. Ik denk dat de aanslagnummers (betreffende de definitieve aanslagen inkomstenbelasting van verzoeker en van zijn echtgenote; N.o.) ook onder mijn al eerder gedane protest vallen. Om onduidelijkheid te vermijden noem ik de nummers toch maar. Eventuele aanslagen waarvan ik de nummers niet aan u bekend heb gemaakt, doch die wel op deze zaak betrekking hebben behoren ook tot dit bezwaar. Een bezwaarschrift tegen (de naheffingsaanslag omzetbelasting van 27 november 1995; N.o.) heb ik op 29 januari 1996 bij (de ontvanger; N.o.) ingediend..." De Belastingdienst merkte deze brief van verzoeker aan als bezwaarschrift terzake van de naheffingsaanslag omzetbelasting van

27november 1995 en de definitieve aanslag inkomstenbelasting 1994, die aan verzoeker was opgelegd.

12. Per fax legde de belastingadviseur van verzoeker op 18 april 1996 de behandelend inspecteur van de Belastingdienst de concept-brief met bijlagen voor, die de belastingadviseur aan het Ministerie van Financiën zou willen sturen met het verzoek om de vraag te beantwoorden of de activiteiten van verzoekers bedrijf onderworpen zijn aan de heffing van omzetbelasting. De belastingadviseur van verzoeker verzocht de behandelend inspecteur hem mee te delen of hij kon instemmen met de in het concept weergegeven feitelijke omstandigheden met betrekking tot de bewuste activiteiten.

13. De Belastingdienst deelde verzoekers belastingadviseur bij brief van 23 april 1996 het volgende mee:

"...Hierbij bevestig ik de ontvangst van uw fax van 18 april inzake de problematiek omtrent de omzetbelastingtechnische duiding van de activiteiten van (verzoeker; N.o.). U vraagt mij daarin te reageren op de in concept bijgevoegde brief welke u voornemens bent te versturen aan (...) het ministerie. In de tweede alinea van bedoelde concept-brief voert u het tussen ons gevoerde overleg inzake de omzetbelastinggevolgen van belanghebbendes activiteiten als vermogensbeheerder aan en stelt vervolgens dat ik die activiteit als

vrijgestelde prestatie aanmerk. In mijn visie stijgen de activiteiten van (verzoeker; N.o.) echter duidelijk uit boven beheer en bewaring. Hij verricht zelfstandig handelingen, bemiddeling daaronder begrepen, inzake effecten en andere waardepapieren en daarom ben ik van mening dat de vrijstelling van art. 11-1-i van de Wet op de omzetbelasting 1968 op die prestaties van toepassing is. Overigens kan ik mij in uw weergave van de feitelijke omstandigheden waaronder (verzoeker; N.o.) opereert vinden..."

14. Bij brief van 25 april 1996 wendde verzoekers belastingadviseur zich tot het Ministerie van Financiën. Hij schreef in deze brief het volgende:

"...Enige tijd geleden is door de belastingdienst/ondernemingen te Goes een controle ingesteld ten aanzien van (verzoeker; N.o.). Naar aanleiding van deze controle is overleg gevoerd met (...) de belastingdienst te Goes met betrekking tot de omzetbelastinggevolgen van belanghebbendes activiteiten als vermogensbeheerder. (De Belastingdienst; N.o.) heeft zich op het

standpunt gesteld dat deze activiteit is vrijgesteld op grond van artikel 11, lid 1, letter i, ten 20 van de Wet op de omzetbelasting 1968. Naar mijn mening is evenwel geen enkele vrijstelling van toepassing. In overleg met (de Belastingdienst; . o.) is besloten deze kwestie aan uw ministerie voor te leggen. Bij zijn brief van 23 april 1996 heeft (de Belastingdienst; N.o.) bevestigd dat de hierna vermelde feitelijke omstandigheden juist zijn. Een copie van deze brief gaat hierbij. Belanghebbende sluit met zijn cliënten overeenkomsten op basis waarvan belanghebbende (een deel van) het vermogen van de cliënt gaat beleggen. De tekst van deze overeenkomst gaat hierbij. Op grond van de overeenkomst heeft belanghebbende de volledige vrijheid om te bepalen op welke wijze het vermogen wordt belegd. In de praktijk richt belanghebbende zich op effectentransacties, voornamelijk transacties met betrekking tot futures en opties. Teneinde deze transacties uit te kunnen voeren is belanghebbende door cliënt gemachtigd om over de banktegoeden van de cliënt te beschikken. Een copie van een dergelijke machtiging gaat bij wijze van voorbeeld hierbij. Een en ander betekent dat belanghebbende zelfstandig beleggingsbesluiten neemt en de financiële instellingen namens de cliënt de opdracht geeft deze besluiten uit te voeren. Voorts stelt belanghebbende ten behoeve van de cliënt een overzicht samen van de (financiële gevolgen van) de verrichte transacties. Belanghebbende neemt hierbij geen enkele functie van enige financiële instelling over; belanghebbende verricht uitsluitend activiteiten die normaal gesproken door de cliënt zelf worden verricht. Op grond van de overeenkomst geniet belanghebbende eerst een vergoeding voor zijn werkzaamheden indien het beleggingsresultaat meer dan 20% bedraagt. Voor de goede orde merk ik op dat belanghebbende ook daadwerkelijk vergoedingen heeft ontvangen. Naar het oordeel van de inspecteur zijn de hiervoor vermelde prestaties van belanghebbende vrijgesteld. Hierbij gaat de inspecteur er van uit dat deze prestaties zijn te kwalificeren als handelingen inzake effecten en andere waardepapieren. Naar mijn mening is dit standpunt niet juist. De prestatie van belanghebbende is niet anders te duiden dan het beheren van vermogen, welke prestatie niet deelt in enige vrijstelling omzetbelasting. Dat in het kader van deze prestatie

handelingen met betrekking tot effecten e.d. plaatsvinden is hierbij niet van belang. Immers, de cliënt geeft belanghebbende opdracht zijn vermogen te beheren, er wordt geen opdracht verstrekt om met name genoemde effectentransacties te (doen) verrichten. In dit verband moge ik verwijzen naar de resolutie van 25 juli 1979,

nummer 279-12007, herdrukt bij de resoluties van 15 april 1981, nummer 281-5374, en 14 maart 1983, nummer 283-3331, waarin is overgenomen een overzicht van de vrijgestelde en belaste bankverrichtingen. In dit overzicht is onder meer vermeld dat beheerswerkzaamheden belast zijn met omzetbelasting. Gelet hierop verzoek ik u mij te willen bevestigen dat de hiervoor vermelde activiteiten van belanghebbende in de heffing van omzetbelasting betrokken zijn..."

15. Bij brief van 30 mei 1996 deelde verzoekers belastingadviseur de Belastingdienst het volgende mee:

"...Tijdens onze telefoongesprekken van onlangs met betrekking tot de in aanhef vermelde ondernemer heeft u mij verzocht te reageren op het volgende. In mijn brief van 25 april 1996 aan (...) het ministerie van financiën is onder meer vermeld dat *"belanghebbende ook daadwerkelijk vergoedingen heeft ontvangen"*. U deelde mij mede dat in de door belanghebbende ingediende aangiften omzetbelasting evenwel geen ontvangsten zijn begrepen. Beide constatering zijn juist. Bijgaand treft u aan een copie van een door belanghebbende uitgereikte factuur met betrekking tot vermogensbeheer. Naar aanleiding van het bij de controle door de controlerende ambtenaren ingenomen standpunt dat belanghebbendes activiteiten zijn vrijgesteld van de omzetbelasting heeft belanghebbende overeenkomstig dat standpunt aangiften ingediend. Dat wil zeggen belanghebbende heeft de door hem gefactureerde bedragen alsmede de voorbelasting niet in de aangiften begrepen. Nadat duidelijkheid bestaat omtrent de kwalificatie van belanghebbendes activiteiten zullen uiteraard de aangiften hiermee in overeenstemming worden gebracht..."

16. Op 9 juli 1996 deelde de Belastingdienst het volgende aan de belastingadviseur van verzoeker mee:

"...Naar aanleiding van een schrijven uwerzijds aan het Ministerie van Financiën, Directie verbruiksbelastingen, hebben wij enige keren telefonisch contact gehad over uw cliënt, (...). De aanleiding van een en ander was een boekenonderzoek dat in 1995 bij uw cliënt heeft plaatsgevonden. In onze telefoongesprekken heb ik u aangegeven dat er van mijn kant vragen zijn gerezen omtrent het ondernemerschap van (verzoeker; N.o.) zowel voor de omzetbelasting als voor de inkomstenbelasting. De reden hiervan is dat (verzoeker; N.o.) over de jaren 1990 tot en met 1993 slechts eenmaal omzet heeft aangegeven en voor het overige geen omzet heeft gehad.

In ons laatste telefoongesprek heb ik te kennen gegeven te willen onderzoeken in hoeverre redelijkerwijs kon worden verwacht dat de activiteiten van (verzoeker; N.o.) tot opbrengst c.q. tot een positief resultaat zouden leiden. In dat kader heb ik er behoefte aan ook de jaren 1994 en 1995 in de beschouwing te betrekken alsmede een beeld te hebben van het klantenbestand van (verzoeker; N.o.). Om de zaak enigszins te bespoedigen zou ik u

willen verzoeken mij de volgende gegevens te doen toekomen:

- de jaarstukken per 31-12-1994 · de jaarstukken per 31-12-1995 · een overzicht van de klanten die (verzoeker; N.o.) over de jaren 1991 tot en met 1995 heeft gehad, de bedragen die zij aan (verzoeker; N.o.) ter beschikking hebben gesteld en de behaalde beleggingsresultaten van die cliënten op jaarbasis. Na ontvangst van deze gegevens zal ik de zaak zo spoedig mogelijk afronden..."

17. Op 17 september 1996 deelde verzoeker het hoofd van de Belastingdienst schriftelijk het volgende mee:

"...Als ondernemer is mijn vertrouwen in de belastingdienst zeer ernstig geschaad. De wijze waarop de belastingdienst met het belang van mijn onderneming TA omgegaan is en nog denkt te mogen/moeten omgaan verbaast en dupeert mij ten hoogste. Ik ben hevig teleurgesteld en boos. Ik vind zelfs dat de belastingdienst haar machtspositie ernstig misbruikt. En daarvan ben ik zeer hoge mate slachtoffer geworden. Deze zware aantijging wil ik u graag aan de hand van de volgende tekst duidelijk maken. ONDERNEMER VOOR DE INKOMSTENBELASTING Van 3 t/m 6 april 1995 vond er bij TA boekenonderzoek plaats. Tijdens de boekencontrole stelden de ambtenaren, (...), mijn ondernemerschap voor de inkomstenbelasting ter discussie. De reden daarvan, zo werd mij te verstaan gegeven, was het feit dat er geen schriftelijke contracten waren tussen TA en zijn klanten en dat er geen schriftelijke arbeidsovereenkomst was tussen TA en zijn voormalige werknemer, (...). Ik verzocht om zekerheid omdat ik financieel zeer kwetsbaar was en me een veranderde fiscale duiding niet zou kunnen veroorloven. Ik zei letterlijk "wanneer ik geen ondernemer voor de inkomstenbelasting kan zijn dan moet u het mij nu zeggen want dan moet ik direkt stoppen en meld ik mij morgenochtend bij de sociale dienst." Na ruim overleg stelden de ambtenaren voor om ontbrekende contracten achteraf nog aan te maken. Contracten tussen klanten en TA enerzijds en een arbeidscontract tussen (de werknemer; N.o.) en TA

anderzijds. (De werknemer; N.o.) was als gevolg van foutief gedrag al wel ontslagen. Ik ben mijn verplichting geheel nagekomen toen alle ontbrekende en gevraagde contracten bij de belastingdienst waren ingeleverd. Conform de afspraak mocht ik er vanaf dat moment zeker van zijn "ondernemer voor de inkomstenbelasting" te zijn. Mijn gedachte blijkt juist te zijn wanneer het controlerapport van 3-11-1995 mijn ondernemerschap voor de inkomstenbelasting bevestigt. Eerdere twijfel omtrent mijn ondernemerschap wordt dan ook niet meer genoemd! Dat lijkt dan duidelijk! Op andere punten ben ik het echter met conclusies uit het rapport niet eens. Dit wordt aan de belastingdienst kenbaar gemaakt. ONDERNEMER VOOR DE OMZETBELASTING De samenstellers van het controlerapport, (...), vinden mijn activiteiten een vrijgestelde prestatie. Hieruit volgt overigens dat de belastingdienst mij wel als ondernemer voor de omzetbelasting aanmerkt. Ik lever een eigenhandig gemaakte reactie waaruit m.i. onweerlegbaar blijkt dat de heren zich vergissen ten aanzien van de vrijstelling. Zij raadplegen dan een specialist van hun dienst, (...), die hun standpunt onderschrijft. Mijn verzoek om, voordat er een definitieve aanslag zou worden opgelegd, met de hoogste in rang (!) omtrent deze fiscale duiding van

gedachte te mogen wisselen wordt gehonoreerd. Door de belastingdienst wordt (medewerker M.; N.o.) als zijnde hoogste in rang gepresenteerd. Nadat eerder al mijn accountant (...) zonder succes bezwaar maakte tegen het veranderen van de fiscale duiding voel ik mij, door houding van de belastingdienst, verplicht om de hulp van een belastingspecialist in te roepen. Ik voel mij, door het mij als onjuist en onredelijke ervaren standpunt van de belastingdienst, gedwongen om mij tijdens het gesprek te Goes (...) door deze belastingspecialist (...) te laten bijstaan. (Mijn belastingadviseur; N.o.) bepleit mijn gelijk. Nadat we niet tot overeenstemming konden komen stelde (mijn belastingadviseur; N.o.) voor om een uitspraak van het ministerie te vragen. (De Belastingdienst; N.o.) stemde hiermee in alsmede met het concept voor de aan het ministerie te verzenden brief.

INTERVENTIE VAN (MEDEWERKER T.; N.o.) Nadat het ministerie om een reactie van de belastingdienst heeft verzocht, mengt zich plotseling (medewerker T.; N.o.) in het spel. Wie is mijnheer T. en waarom gaat hij zich nu ook met de zaak bemoeien? Of is de heer T. misschien in de plaats getreden van (de andere medewerkers; N.o.) Waarom word ik niet over het

hoe en waarom geïnformeerd? In een schrijven van 2-7-1996 vraag ik de heer T. om opheldering. Zijn schriftelijke reactie (9-7-1996) vind ik onthutsend. De heer T. geeft te kennen dat er van zijn kant, wegens geringe omzet, vragen gerezen zijn omtrent het ondernemerschap voor zowel de inkomsten- als de omzetbelasting. Ontbeert of negeert de heer T. dossierkennis of klopt het dossier TA niet? Mag ik u erop wijzen dat, uitgelegd in bovenstaande tekst, mijn ondernemerschap voor de inkomstenbelasting toch zeker tot 31-12-1993, niet ter discussie kan staan. Zijn gedachte poging, om mijn ondernemerschap voor de inkomstenbelasting opnieuw te overwegen beschouw ik als een flagrante schending van rechtszekerheid en onfatsoenlijk. Verder maak ik ernstig bezwaar tegen een voorwaardelijke afwikkeling van de zaak tot 31-12-1993. Het wrange aan de zaak is het feit dat wanneer de belastingdienst geen fout gemaakt had, met betrekking tot mijn fiscale duiding omzetbelasting, deze problematiek zich niet zou hebben voorgedaan. De beslissingen van de belastingdienst hangen voortdurend als het zwaard van Damocles boven mijn hoofd. Zij laten niet toe dat ik mijn werkzaamheden kan verrichten zoals ik die behoort te verrichten. Door het onvoorspelbare gedrag van de belastingdienst ben ik niet in staat om met mijn klanten of potentiële klanten een vertrouwensrelatie op te bouwen. Enerzijds maakt het gedrag van de belastingdienst mijn klanten wantrouwend en gaan potentiële klanten geen relatie aan en anderzijds wordt mij een dringende teruggaaf onthouden. Mijn positie verdraagt geen uitstel meer. Ik doe een dringend beroep op u, om in het bijzijn van (mijn belastingadviseur; N.o.), de zaak met u zo spoedig mogelijk mondeling te mogen bespreken..." De Belastingdienst bevestigde op 25 september 1996 de ontvangst van deze brief en deelde verzoeker daarbij mee dat de brief als klacht jegens de Belastingdienst in behandeling was genomen.

18. In aanwezigheid van zijn belastingadviseur had verzoeker op 15 oktober 1996 in het kader van de behandeling van de klachtbrief van 17 september 1996 een onderhoud met het hoofd van de Belastingdienst en de bij de zaak van verzoeker betrokken inspecteur.

19. Per faxbericht richtte verzoeker zich op 31 oktober 1996 tot het Ministerie van Financiën. Hij deelde daarbij het volgende mee:

"...Er is u verzocht een uitspraak te doen omtrent de fiscale duiding inzake de omzetbelasting van TA. In het bijzonder of de

activiteiten zoals die bij u bekend gemaakt zijn al of niet belaste prestaties voor de omzetbelasting zijn. (...) De reden dat ik deze brief schrijf ligt in het feit dat ik mij door de bevindingen en handelwijze van de belastingdienst Goes zwaar benadeeld voel en de sleutel voor de oplossing bij u ligt. Mijn financiële positie verdraagt geen uitstel meer. Ik ben door het gestuntel van de belastingdienst Goes in een onmogelijke positie gekomen. Zo heb ik geen geld meer, blijft de verwarming uit en moet ik voor de kosten van levensonderhoud bedelen. Mag ik u derhalve verzoeken om, daar waar mogelijk, de hoogste prioriteit en snelheid te geven aan het afhandelen van mijn fiscale geschil?..."

20. Op 13 november 1996 wendde verzoeker zich per faxbericht tot de Vaste Commissie voor Financiën van de Tweede Kamer der Staten-Generaal met het verzoek om in zijn zaak te bemiddelen zodat zo spoedig mogelijk het Ministerie van Financiën een beslissing zou nemen met betrekking tot de fiscale duiding van de activiteiten van zijn bedrijf.

21. Verzoeker verstuurde op 13 november 1996 faxberichten aan de Belastingdienst en aan het Ministerie van Financiën, waarin hij aandrang op een spoedige beslissing in zijn zaak. Daarbij gaf hij aan dat zijn financiële omstandigheden nijpender werden.

22. Bij brief van 27 november 1996 deelde de Staatssecretaris van Financiën verzoekers belastingadviseur het volgende mee:

"...In uw bovenvermelde brief heeft u de aandacht gevraagd voor de gevolgen die zijn opgetreden naar aanleiding van een bij uw cliënt, (...), ingesteld onderzoek. Naar aanleiding hiervan kan ik u het volgende meedelen. De eerste vraag die aan de orde is, is of uw cliënt kan worden aangemerkt als ondernemer voor de heffing van omzetbelasting. In dit verband merk ik op dat u er in uw brief gewag van maakt, dat pas een vergoeding wordt verkregen wanneer het beleggingsresultaat meer dan 20% bedraagt. Uit het overgelegde contract begrijp ik verder, dat bij het vervuld zijn van de vorenbedoelde voorwaarde niet zonder mee een vergoeding wordt ontvangen doch dat dan in overleg wordt getreden om een vergoeding vast te stellen. Tot nu toe heeft uw cliënt slechts een zeer gering aantal vergoedingen ontvangen. Het voorgaande leidt tot de vraag of bij uw cliënt ondernemerschap aan de orde is. Ingeval uw cliënt meent dat er sprake is van ondernemerschap dient hij ter zake nadere informatie aan de inspecteur te verstrekken. Mocht het antwoord

op deze vraag negatief zijn, dan bestaat in ieder geval geen recht op aftrek. Ingeval uw cliënt evenwel zou dienen te worden aangemerkt als ondernemer voor de heffing van omzetbelasting geldt het volgende. In uw brief merkt u op dat de werkzaamheden van uw cliënt dienen te worden aangemerkt als vermogensbeheer. Het samenstel van de contractuele verhoudingen, zoals dit blijkt uit de mij thans ter beschikking staande contracten, tussen de klanten van (verzoeker; N.o.) en de commissionair(s) en deze

klanten en (verzoeker; N.o.), brengt naar mijn mening evenwel mee, dat de werkzaamheden kunnen worden gezien als bemiddeling. Of voor de bemiddeling al of niet een vrijstelling geldt, is afhankelijk van de aard van de hoofdtransacties waarop de bemiddeling zich richt. Uit de informatie welke mij door de Belastingdienst is verstrekt, alsmede uit uw brief leid ik af, dat eventuele bemiddeling zich richt op effectentransacties, voornamelijk transacties met betrekking tot futures en opties. Van een dergelijke bemiddeling moet dan worden gezegd, dat hij onder de in artikel 11, eerste lid, onderdeel i of onderdeel j, van de Wet op de omzetbelasting 1968 bedoelde vrijstelling valt. Uw cliënt heeft de mogelijkheid op de voorgaande punten in te gaan in het kader van de behandeling van zijn overigens te laat ingediende bezwaarschrift. Het is op dit moment de taak van de voor uw cliënt bevoegde inspecteur om een standpunt in te nemen, waarbij hij de door uw cliënt gegeven nadere informatie in zijn overwegingen kan betrekken. Voor nader overleg kan uw cliënt zich dan ook wenden tot de Belastingdienst/Ondernemingen Goes..."

23. De Staatssecretaris van Financiën deelde bij brief van 17 december 1996 de Vaste Commissie voor Financiën van de Tweede Kamer der Staten-Generaal met betrekking tot de kwestie van verzoeker het volgende mee:

"...Naar aanleiding van de bovenvermelde brief kan ik uw commissie mededelen dat ik bij brief van 27 november 1996 de belastingadviseur van (verzoeker; N.o.) op de hoogte heb gebracht van mijn standpunt in dezen. Een afschrift van deze brief heb ik bijgevoegd. (Verzoeker; N.o.) beheert een beleggingsadviesburo (...). Bij hem is in 1995 een controle ingesteld. Naar aanleiding daarvan is op 27 november 1995 over het tijdvak 1 januari 1992 tot en

met 31 december 1994 een naheffingsaanslag omzetbelasting opgelegd ten bedrage van f 38.380, waarvoor uitstel van betaling is verleend. Tegen de naheffing heeft (verzoeker; N.o.) wel bezwaar gemaakt, maar te laat, namelijk op 9 februari 1996. Zijn bezwaren zullen niettemin conform de voorschriften ambtshalve worden afgedaan. In verband hiermee is mij bij brief van (...) 25 april 1996 gevraagd uitspraak te doen over de toepassing van de in artikel 11, eerste lid, onderdeel i, onder 20 van de Wet op de omzetbelasting 1968 opgenomen vrijstelling voor werkzaamheden in de financiële dienstverlening. Naar aanleiding van de laatstbedoelde brief heb ik de bevoegde eenheid van de Belastingdienst om informatie gevraagd, welke mij bij brief van 22 oktober 1996 is toegezonden. Gedurende deze periode is er nog overleg geweest tussen deze eenheid van de Belastingdienst en (verzoeker; N.o.) om nader inzicht te verkrijgen over zijn werkzaamheden. Mijn hiervoor vermelde brief van 27 november vormt dan het antwoord op de door de adviseur van (verzoeker; N.o.) voorgelegde vraag. Het probleem in deze zaak is ten eerste dat niet geheel helder is wat de feiten zijn. Wat het feitenonderzoek betreft, is mij bekend dat (verzoeker; N.o.) desgevraagd niet de bescheiden kan overleggen die een ondernemer normaliter tot zijn beschikking moet hebben. Een tweede punt is, dat in het verslag van het boekenonderzoek aan de constatering dat geen omzet is aangegeven niet onmiddellijk de conclusie is verbonden, dat belastingplicht voor de omzetbelasting daarmee ter discussie staat. Dit laatste argument is dan ook pas in een

later stadium van het overleg tussen (verzoeker; N.o.) en de bevoegde eenheid van Belastingdienst naar voren gekomen. Dat een op een later tijdstip opkomend argument (mede) de onderbouwing gaat vormen voor een naheffingsaanslag, wordt overigens in de jurisprudentie aanvaard. Daarnaast acht ik het van algemene bekendheid, dat het behalen van omzet de voorwaarde vormt voor de belastingplicht voor de omzetbelasting, dat bij uitblijven van aangiften over de jaren 1992, 1993 en 1994, (verzoeker; N.o.) twijfel had of had moeten hebben over zijn belastingplicht en hij in die zin niet erop mocht vertrouwen dat dit argument buiten discussie zou blijven. Het voorgaande heeft voor mij de achtergrond gevormd voor het antwoord aan de adviseur van belanghebbende..."

24. Bij brief van 10 februari 1997 deelde de Belastingdienst aan verzoekers belastingadviseur het volgende mee:

"...In ons gesprek van 6 januari 1997 heb ik u toegezegd u op de hoogte te stellen van mijn beslissing op het bezwaarschrift van (verzoeker; N.o.) tegen de naheffingsaanslag omzetbelasting (...) over het tijdvak van 1 januari 1992 tot en met 31 december 1994. Door middel van deze brief voldoe ik aan die toezegging.

De uitspraak op het bezwaarschrift zal u separaat worden toegezonden.

1. Ontvankelijkheid

De naheffingsaanslag is gedagtekend op 27 november 1995. (Verzoeker; N.o.) heeft zijn bezwaarschrift per fax ingediend op 9 februari 1996. Het bezwaarschrift is dus ingediend buiten de daarvoor gestelde wettelijke termijn. Ik zal (verzoeker; N.o.) dan ook niet-ontvankelijk verklaren in zijn bezwaar.

2. Ondernemerschap

Gebleken is dat (verzoeker; N.o.) in de jaren 1992, 1993 en 1994 geen vergoedingen in rekening heeft gebracht voor zijn handelingen. Dat betekent dat (verzoeker; N.o.) in die jaren geen prestaties heeft verricht die voor de omzetbelasting relevant zijn. Op grond daarvan ben ik van oordeel dat (verzoeker; N.o.) niet kan worden aangemerkt als ondernemer in de zin van artikel 7 van de Wet op de omzetbelasting 1968 (hierna: de Wet). Aan dit aspect is in het controlerapport geen aandacht besteed. In de jurisprudentie is echter aanvaard dat een later opkomend argument (mede) de onderbouwing vormt voor een naheffingsaanslag. (Verzoeker; N.o.) heeft aangegeven dat een uitspraak over de toepasselijkheid van de vrijstelling tevens een uitspraak inhoudt over het ondernemerschap. Op zich is dat juist. Ik veronderstel dan echter bij (verzoeker; N.o.) tevens bekend dat voor ondernemerschap voor de omzetbelasting het noodzakelijk is om prestaties tegen vergoeding te verrichten. Zulks mag overigens algemeen bekend geacht worden. Ik ben dan ook van mening dat (verzoeker; N.o.) aan het controlerapport niet het vertrouwen mocht ontnemen dat, nu gedurende drie jaren het in rekening brengen van vergoedingen achterwege is gebleven, het aspect van het ondernemerschap buiten de discussie zou blijven. Ook tijdens onze bespreking van 15 oktober 1996 is te dien aanzien geen toezegging gedaan. Er is toen slechts toegezegd dat wij niet meer zouden terugkomen op de beslissing in het controlerapport dat (verzoeker; N.o.) voor de heffing van inkomstenbelasting winst uit onderneming geniet. (Verzoeker; N.o.) heeft mij

desgevraagd niet de gegevens kunnen verstrekken waaruit blijkt dat hij wel als ondernemer dient te worden aangemerkt. Slechts incidenteel heeft hij vergoedingen in rekening gebracht. Dat doet echter aan mijn conclusie niets af.

3. Vrijstelling

Hoewel uit onderdeel 1 van deze brief volgt, dat aan de vraag of

de vrijstelling van artikel 11, lid 1, letter i, 20 van de Wet (van toepassing is; N.o.) niet wordt toegekomen, acht ik het toch zinvol om op uw argumenten terzake in te gaan. Uit de mij thans bekende feiten en omstandigheden blijkt het volgende. (Verzoeker; N.o.) sluit overeenkomsten met zijn cliënten op basis waarvan hij gelden van die cliënten belegt. De cliënt sluit daartoe een overeenkomst met een commissionair in effecten en met de Kas-Associatie. Hij opent een geld- en effectenrekening. (Verzoeker; N.o.) wordt vervolgens gemachtigd over die rekeningen te beschikken en opdrachten aan de commissionair te verstrekken. Door het handelen van (verzoeker; N.o.) ontstaat een rechtstreekse rechtsverhouding tussen de cliënt en de commissionair c.q. de Kas-Associatie. Afsproken is dat ten aanzien van de vraag of de vrijstelling van artikel 11, lid 1, letter i, ten 20 van de Wet van toepassing is, het oordeel van het Ministerie, Directie Verbruiksbelastingen zou worden gevraagd. In de brief van 27 november 1996 heeft het Ministerie aangegeven dat de handelingen van (verzoeker; N.o.) kunnen worden gezien als bemiddeling. Nu die bemiddeling ziet op effecten, is de vrijstellingsbepaling van toepassing. Deze vrijstellingsbepaling heeft blijkens zijn tekst, alsmede de tekst van artikel 13, B, onderdeel d, sub 5, van de Zesde Richtlijn, een ruime werking. Dit komt overeen met de uitleg die de Staatssecretaris aan die vrijstellingsbepaling geeft in de zogenaamde "bankresolutie"(BTW-13). Daaruit blijkt dat het begrip 'handelingen' een ruime draagwijdte veronderstelt. De handelingen van (verzoeker; N.o.) kunnen in dat licht bezien worden gekwalificeerd als handelingen inzake effecten. In ons telefoongesprek van 24 januari jl. heeft u mijn aandacht nog gevestigd op een uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam, V.N. 1996, 2669 die uw standpunt zou onderbouwen. De tekst van die publicatie is echter nogal summier. Daarom heb ik de volledige tekst van de uitspraak opgevraagd bij de bevoegde inspecteur. Een geanonimiseerd exemplaar van die uitspraak stuur ik u als bijlage bij deze brief mee. De inspecteur die heeft opgetreden in die zaak heeft mij overigens bericht dat zowel belanghebbende als de Staatssecretaris beroep in cassatie hebben aangetekend. In geschil is in die zaak of de handelingen van X. zijn te kwalificeren als advieswerkzaamheden die op grond van artikel 6, lid 2, letter d, 30 van de Wet in Nederland belastbaar zijn, en zo ja, of dan op die handelingen de vrijstelling van artikel 11, lid 1, letter i, 20, van de Wet van toepassing is. Het Hof heeft de handelingen van X. aangemerkt als advieswerkzaamheden. Daarbij heeft het Hof belang

gehecht aan het feit dat bij X. kennis en ervaring op het gebied van beleggingen aanwezig is. Het feit dat X. opdrachten tot aan- en verkopen geeft doet die handelingen volgens het Hof niet boven het advieswerk uitstijgen. In dat kader vindt het Hof van belang dat X. zelf geen orders plaatst en de feitelijke handelingen inzake de effecten door de ingeschakelde

effectenmakelaars worden verricht. Door de kwalificatie van de handelingen als advieswerkzaamheden komt artikel 11, lid 1, letter i, 20, van de Wet niet meer aan de orde, aldus het Hof. (Verzoeker; N.o.) daarentegen plaatst namens zijn cliënten wel orders bij de effectenmakelaars. Uit de uitspraak is echter niet te lezen hoe het Hof de handelingen van X. zou hebben gekwalificeerd, indien X. wel zelf orders had geplaatst. Meer in het bijzonder kan ik uit die uitspraak niet lezen dat het Hof dan de vrijstelling ook buiten toepassing had gelaten. In zoverre geeft de door u naar voren gebrachte uitspraak helaas dan ook geen antwoord op onze vraag. Daarbij moet tevens in het oog gehouden worden dat de kwestie thans ter beoordeling bij de Hoge Raad ligt. Alles beziende blijf ik dan van oordeel dat de handelingen van (verzoeker; N.o.) kunnen worden gekwalificeerd als handelingen (bemiddeling) met betrekking tot effecten als bedoeld in artikel 11, lid 1, letter i, van de Wet..." Met dagtekening 21 februari 1997 verstuurde de Belastingdienst aan verzoeker de beschikking met betrekking tot de uitspraak op het bezwaarschrift. Het bezwaarschrift werd daarin niet ontvankelijk verklaard.

25. Naar aanleiding van het schriftelijk verzoek van verzoeker van 1 april 1998 om zijn zaak opnieuw te bezien, deelde de Staatssecretaris van Financiën verzoeker bij brief van 8 juni 1998 het volgende mee:

"...**Uw grieven** In uw brief van 1 april 1998 uit u de volgende twee grieven:

1. Naar uw mening wordt in mijn brief aan de Vaste Commissie voor Financiën uit de Tweede Kamer (...) d.d. 17 december 1996, ten onrechte aangegeven dat in uw geval de feiten niet geheel helder zijn. U acht dit in strijd met de uitlating van de (...) Belastingdienst/Ondernemingen Goes in zijn brief van 23 april 1996 dat hij zich in de weergave van de feitelijke omstandigheden waaronder u opereert kon vinden.
2. U acht het door mij ingenomen standpunt dat uw activiteiten zijn aan te merken als bemiddeling bij de handel in effecten en derhalve zijn vrijgesteld onjuist.

Ad 1. Uw grief komt er in wezen op neer dat ik mij bij de beantwoording van uw vraag uitsluitend had dienen te beperken tot beoordeling van uw activiteiten. Het alsnog beoordelen van uw ondernemerschap was naar uw mening niet toegestaan omdat naar uw oordeel het antwoord op die vraag besloten ligt in het aanmerken van uw activiteiten als zijnde vrijgesteld. In uw visie was de beoordeling van het ondernemerschap door de Belastingdienst afgesloten en had ik daar vanwege het door de Belastingdienst gewekte vertrouwen niet op terug mogen komen. Ik deel uw mening niet. Wanneer een probleem aan mij wordt voorgelegd, zie ik dit op al zijn onderdelen. Indien blijkt dat bij de eerdere beoordeling van het probleem door de Belastingdienst een bepaald aspect niet of niet-voldoende is onderzocht, dan wordt dit aspect door mij alsnog meegenomen bij de nadere oordeelsvorming. In casu geldt dat voor uw ondernemerschap. Naar mijn oordeel zijn er bij mijn onderzoek naar de feiten en omstandigheden geen belemmeringen in de sfeer van het vertrouwensbeginsel. Met betrekking tot uw ondernemerschap wil ik overigens nog het volgende opmerken:

&UnknownEntity; Bij de beoordeling van het ondernemerschap is naar het oordeel van de

fiscale rechter niet alleen het subjectieve oogmerk van de betrokkene maatgevend, maar ook of redelijkerwijs te verwachten is dat de nagestreefde economische activiteiten zullen worden verwezenlijkt. Dit kan onder andere blijken uit het behalen van omzet.

&UnknownEntity; Zoals afgesproken tijdens het op 29 april j.l. met u gevoerde overleg, heb ik bij de binnen het ministerie van Financiën werkzame deskundigen op het gebied van de effectenhandel nadere informatie ingewonnen over de mogelijkheid uw doelstelling van een rendement van meer dan 20% op jaarbasis te realiseren. Hierbij is mij gebleken dat bij de door u bedreven handel in derivaten, waarbij zowel grote winsten als grote verliezen mogelijk zijn, gereede twijfel kan bestaan aan de haalbaarheid van uw doelstelling. Gelet op die twijfel blijft ook de twijfel aan uw ondernemerschap overeind. Ad 2. Uit de nader verkregen informatie is mij gebleken dat uw activiteiten er op zijn gericht de aan u ter beschikking staande gelden met een zo hoog mogelijk rendement te beleggen. U had daarbij volledige vrijheid omdat uw cliënten u een blanco volmacht hadden verschaft. Op grond daarvan ben ik thans van mening dat

uw activiteiten inderdaad het karakter dragen van vermogens beheer. Deze activiteiten zijn niet onder de vrijstelling van artikel 11, eerste lid, onderdeel i, van de Wet op de omzetbelasting 1968 (...), noch onder enige andere vrijstellingsbepaling van artikel 11 van de Wet te rangschikken. **Vervolg van de procedure** Zoals hiervoor bij punt 1 aangegeven, bestaat nog steeds gereede twijfel over uw ondernemerschap. Aangezien uw activiteiten als belast vermogensbeheer zijn aan te merken, vormt het niet vaststaan van uw ondernemerschap thans de hoofdreden voor het handhaven van de aan u opgelegde naheffingsaanslag omzetbelasting. Zolang die twijfel blijft bestaan, is er geen aanleiding de naheffingsaanslag te verminderen. Naar mijn oordeel kan die twijfel alleen door u worden weggenomen. Daartoe dient u een volledig inzicht te verschaffen in de omstandigheden waaronder uw cliënten aan u gelden ter beschikking hebben gesteld, in het feitelijke verloop van deze geldstromen en de daarbij behaalde rendementen. In die beoordeling dienen ook andere geldstromen, met name de verstrekte leningen, betrokken te worden. De beoordeling van uw ondernemerschap is een feitelijke kwestie en behoort als zodanig door de Belastingdienst/Ondernemingen Goes te geschieden. Naar ik heb begrepen, is de eenheid, ondanks het feit dat reeds uitspraak op bezwaar is gedaan, daartoe nog steeds bereid..."

B. Standpunt verzoeker

Het standpunt van verzoeker staat verwoord in de klachtformulering onder **KLACHT**.

C. Standpunt van de Staatssecretaris van Financiën en de Belastingdienst/Ondernemingen Goes.

1. Naar aanleiding van de klacht van verzoeker deelde de Staatssecretaris van Financiën het volgende mee:

"...(Verzoeker; N.o.) klaagt erover dat het ministerie van Financiën (in het bijzonder de directie Verbruiksbelastingen) niet eerder dan op 27 november 1996 heeft geantwoord op de door de (belastingadviseur; N.o.) op 25 april 1996 aan het ministerie gezonden brief.

Daarnaast klaagt (verzoeker; N.o.) erover dat de Belastingdienst/Ondernemingen Goes hem in de periode van april 1995 tot en met 10 februari 1997 onnodig lang in onzekerheid heeft gelaten met betrekking tot de BTW-consequenties van de door hem uitgeoefende activiteiten. (...). Ik zal mijn reactie

(...) beperken tot het deel van de klacht dat ziet op de afhandeling van de brief van (de belastingadviseur; N.o.) door mijn ministerie. **De activiteiten van (verzoeker; N.o.)** Alvorens nader in te gaan op de feitelijke gang van zaken bij de afhandeling van de brief van (de belastingadviseur; N.o.) door het ministerie, zal ik ter wille van de duidelijkheid de activiteiten van (verzoeker; N.o.) beschrijven. (Verzoeker; N.o.), handelend onder de naam TA, is in 1990 met zijn activiteiten gestart. Tot 1992 bestond zijn werkzaamheden uit het verstrekken van beleggingsadviezen. Daarna is (verzoeker; N.o.) overgegaan tot het actief beleggen in effecten van de aan hem door zijn cliënten ter beschikking gestelde gelden. Daartoe dienden zijn cliënten ieder ten minste f 1.000.000 aan (verzoeker; N.o.) ter beschikking te stellen, welke som door (verzoeker; N.o.) vervolgens geheel naar eigen inzicht kon worden belegd. Daarbij is (verzoeker; N.o.) met zijn cliënten overeengekomen dat hij pas een vergoeding voor zijn werkzaamheden ontvangt, indien de op jaarbasis berekende vermogensaanwas uitstijgt boven 20%. Daarbij wordt de hoogte van de aan (verzoeker; N.o.) toekomende vergoeding in onderling overleg vastgesteld. **De brief van (de belastingadviseur; N.o.) van 25 april 1996 aan het ministerie** Bij (verzoeker; N.o.) is in 1995 een belastingcontrole ingesteld over de jaren 1992 tot en met 1994. Tijdens de controle is door de Belastingdienst/Ondernemingen Goes het standpunt ingenomen dat (verzoeker; N.o.) voor de BTW-heffing als vrijgesteld ondernemer is aan te merken. De werkzaamheden van (verzoeker; N.o.) zijn door de eenheid gekwalificeerd als "handelingen inzake effecten en andere waardepapieren" en als zodanig gerangschikt onder de vrijstelling van artikel 11, eerste lid, onderdeel i van de Wet op de omzetbelasting. Binnen het BTW-systeem geldt als regel dat een vrijgestelde ondernemer voor de door hem jegens derden verrichte prestaties (..) geen BTW in rekening mag brengen, anderzijds heeft een vrijgestelde ondernemer voor de door hem ingekochte prestaties (...) geen aftrek van voorbelasting. Aangezien (verzoeker; N.o.) over de jaren 1992 tot en met 1994 tot een bedrag van f 34.584 aan BTW in aftrek heeft gebracht, en hij deze BTW-aftrek als vrijgesteld ondernemer niet had mogen claimen, heeft de Belastingdienst/Ondernemingen Goes (verzoeker; N.o.) deze jaren een naheffingsaanslag omzetbelasting opgelegd ter hoogte van f 38.830 (...). In het kader van de ambtshalve afhandeling van het tegen deze naheffingsaanslag ingediende bezwaarschrift is, op voorstel van (de belastingadviseur; N.o.), besloten aan het ministerie van Financiën de vraag

voor te leggen hoe de werkzaamheden van (verzoeker; N.o.) voor de heffing van BTW moeten worden geduid. Dit heeft geleid tot de brief van (de belastingadviseur; N.o.) van 25 april 1996. Concreet gaat het daarbij om de vraag of de activiteiten van (verzoeker; N.o.) zijn te bestempelen als vermogensbeheer (belast met BTW), dan wel als vrijgestelde

handelingen inzake effecten en andere waardepapieren in de zin van artikel 11, eerste lid, onderdeel i, ten tweede, van de Wet op de omzetbelasting 1968. De brief van (de belastingadviseur; N.o.) is op 26 april 1996 op het ministerie binnengekomen en op 3 mei 1996, zoals in deze gebruikelijk, door het ministerie voor bericht en raad uitgezonden aan de Belastingdienst/Ondernemingen Goes. Het uitbrengen van bericht en raad aan het ministerie betekent dat de eenheid jegens het ministerie aangeeft wat de (feitelijke) achtergrond van de voorgelegde vraag is en tevens aangeeft welk standpunt de eenheid hierover heeft ingenomen en waarom. Op 28 juni 1996 heeft (de belastingadviseur; N.o.) met één van de medewerkers van de Directie Verbruiksbelastingen telefonisch contact gezocht en geïnformeerd naar de afhandeling van zijn brief. In aansluiting hierop is door die medewerker op 2 juli 1996 telefonisch contact gezocht met de Belastingdienst/Ondernemingen Goes. Tijdens dit telefoongesprek is van de zijde van de eenheid aangegeven dat bij het opstellen van het ambtsbericht twijfels zijn gerezen over het ondernemerschap van (verzoeker; N.o.). In verband hiermee is met de eenheid afgesproken dat deze eerst het ondernemerschap van (verzoeker; N.o.) nader zal onderzoeken en dat aan de hand van de uitkomsten van dat onderzoek bericht en raad aan het ministerie zal worden uitgebracht. Op 4 juli 1996 heeft het ministerie de Belastingdienst/Ondernemingen Goes gerappelleerd inzake het verzoek om bericht en raad. Op 8 juli 1996 heeft de eenheid schriftelijk aan het ministerie meegedeeld waarom het nog niet mogelijk was een ambtsbericht uit te brengen en is de telefonisch gemaakte afspraak over het nadere onderzoek bevestigd. In aansluiting hierop heeft de eenheid op 9 juli 1996 schriftelijk aan (de belastingadviseur; N.o.) uiteengezet dat er, vanwege het ontbreken van omzet in de onderzochte jaren, bij de eenheid twijfels zijn gerezen over het ondernemerschap van (verzoeker; N.o.). In dit kader heeft de eenheid aan (de belastingadviseur; N.o.) ondermeer verzocht om de jaarstukken over 1994 en 1995, alsmede om een overzicht van het cliëntenbestand van (verzoeker; N.o.) over de jaren 1991 tot en met 1995, de door zijn cliënten aan (verzoeker; N.o.) ter beschikking gestelde bedragen en de

daarmee behaalde beleggingsresultaten. (De belastingadviseur; N.o.) heeft de brief van de eenheid op 11 juli 1996 aan (verzoeker; N.o.) gefaxt, met het verzoek om de gevraagde gegevens zo spoedig mogelijk te overleggen. Op 3 september 1996 heeft het ministerie de eenheid opnieuw gerappelleerd inzake het uit te brengen ambtsbericht. Naar aanleiding hiervan heeft de eenheid op 10 september 1996 schriftelijk aan het ministerie meegedeeld dat zij nog niet in staat is bericht en raad uit te brengen, omdat de gevraagde gegevens nog niet zijn ontvangen. Tevens heeft de eenheid aangegeven dat (de belastingadviseur; N.o.) nogmaals zal worden benaderd en dat daarna bericht zal worden uitgebracht. Op 22 oktober 1996 heeft de eenheid aan het ministerie schriftelijk bericht uitgebracht over de BTW-positie van (verzoeker; N.o.). In het ambtsbericht geeft de eenheid allereerst een beschrijving van de voorgeschiedenis die heeft geleid tot de brief van (de belastingadviseur; N.o.) aan het ministerie. Vervolgens geeft de eenheid aan dat op 15 oktober 1996 een bespreking heeft plaatsgevonden tussen (verzoeker; N.o.) en (de

belastingadviseur; N.o.) enerzijds en de behandelend inspecteur anderzijds. Tijdens deze bespreking is naar voren gekomen dat (verzoeker; N.o.) de door de eenheid gevraagde nadere gegevens over zijn ondernemerschap niet kan overleggen. Ondanks het feit dat er over het ondernemerschap van (verzoeker; N.o.) nog geen duidelijkheid bestond, heeft de eenheid toch, om verder uitstel te voorkomen, aan het ministerie bericht uitgebracht. Afgaande op het gegeven dat (verzoeker; N.o.) over de jaren 1992 tot en met 1995 geen omzet heeft behaald, (d.w.z. van zijn cliënten geen vergoeding heeft ontvangen), heeft de Belastingdienst/Ondernemingen Goes nader het standpunt ingenomen dat (verzoeker; N.o.) voor de BTW-heffing niet als ondernemer is te beschouwen. Volgens vaste jurisprudentie leidt het verrichten van werkzaamheden zonder vergoeding niet tot ondernemerschap. De door (verzoeker; N.o.) voor beleggingsrendementen gehanteerde 20%-grens is naar het oordeel van de eenheid zodanig hoog, dat redelijkerwijze niet valt te verwachten dat hij zijn oogmerk om omzet te behalen, zal verwezenlijken. De door (verzoeker; N.o.) in 1995 behaalde omzet wordt door de eenheid als een incidentele bate beschouwd, die niet tot ondernemerschap leidt. Per saldo heeft de vaststelling van de eenheid dat (verzoeker; N.o.) het ondernemerschap ontbeert, geen materiële gevolgen. Ook bij het ontbreken van ondernemerschap dient de aan (verzoeker; N.o.) opgelegde naheffingsaanslag te worden gehandhaafd, aangezien personen die niet als ondernemer optreden evenals vrijgestelde ondernemers geen recht op aftrek van BTW hebben.

Op 31 oktober 1996 verzendt (verzoeker; N.o.) aan de medewerker van de Directie Verbruiksbelastingen, die zijn zaak behandelt een faxbericht, met het verzoek om het fiscale geschil waarin hij verwickeld is, zo spoedig mogelijk af te doen. Na het uitblijven van een schriftelijke reactie van het ministerie stuurt (verzoeker; N.o.) op 13 november 1996 aan drie instanties een faxbericht, te weten:

1. aan de medewerker van de directie Verbruiksbelastingen bij wie de brief van (de belastingadviseur; N.o.) in behandeling is, met het verzoek om deze brief zo spoedig mogelijk af te doen;
2. aan de Belastingdienst/Ondernemingen Goes met het verzoek persoonlijk bij het ministerie aan te dringen op een spoedige afwikkeling van de zaak;
3. aan de Vaste Commissie voor Financiën uit de Tweede Kamer der Staten-Generaal, met een klacht over de afwikkeling van de onderhavige kwestie door het ministerie en de belastingdienst eenheid. De eenheid heeft de fax van (verzoeker; N.o.) aan de onder 1 bedoelde medewerker van de directie Verbruiksbelastingen gestuurd en (verzoeker; N.o.) hiervan op de hoogte gesteld. Op 27 november 1996 heeft het ministerie de brief van (de belastingadviseur; N.o.) beantwoord. In het antwoord aan (de belastingadviseur; N.o.) wordt aangegeven dat er twijfel bestaat over het ondernemerschap van (verzoeker; N.o.), omdat hij tot dusverre slechts een zeer gering aantal vergoedingen heeft ontvangen. Tevens is meegedeeld dat als (verzoeker; N.o.) van mening is dat bij hem sprake is van ondernemerschap, hij ter zake aan de eenheid nadere informatie dient te verstrekken. Vervolgens wordt in de brief aangegeven dat als komt vast te staan dat (verzoeker; N.o.)

als ondernemer kan worden aangemerkt, uit de contractuele verhoudingen tussen (verzoeker; N.o.), zijn cliënten en de (beurs)commissionairs valt af te leiden dat de dienstverlening door (verzoeker; N.o.) is aan te merken als bemiddeling bij effectentransacties (m.n. futures en opties). Deze bemiddeling valt onder de vrijstelling die is opgenomen in artikel 11, eerste lid, onderdeel i of j van de Wet op de omzetbelasting 1968. (De belastingadviseur; N.o.) wordt in de brief erop gewezen dat (verzoeker; N.o.) de mogelijkheid heeft de beide aspecten (zijn ondernemerschap en de kwalificatie van zijn werkzaamheden) in het kader van de ambtshalve behandeling door de belastinginspecteur van zijn te laat ingediende bezwaarschrift aan de orde te stellen. Hierbij is aangegeven dat (verzoeker; N.o.) over beide punten nadere informatie aan de belastinginspecteur dient te verstrekken. Tot slot wordt in de

brief opgemerkt dat (verzoeker; N.o.) de zaak opnieuw bij het ministerie onder de aandacht kan brengen, wanneer het standpunt van de eenheid daartoe aanleiding zou geven. De Vaste Commissie voor Financiën heeft op 3 december 1996 aan de Staatssecretaris van Financiën gevraagd om te reageren op de op 13 november 1996 binnengekomen klacht van (verzoeker; N.o.). (Verzoeker; N.o.) is hiervan op de hoogte gesteld. In aansluiting op de door (verzoeker; N.o.) ingediende klacht heeft (de belastingadviseur; N.o.) via een faxbericht op 4 december 1996 aan de medewerker van de directie Verbruiksbelastingen die zijn brief heeft behandeld verzocht om contact met hem op te nemen. Op 9 december 1996 is door de behandelend ambtenaar telefonisch contact opgenomen met zowel (de belastingadviseur; N.o.), als de Belastingdienst/Ondernemingen Goes. Op 17 december 1996 heb ik de Vaste Commissie voor Financiën mijn schriftelijke reactie op de klacht van (verzoeker; N.o.) doen toekomen. In mijn brief heb ik aangegeven dat de feiten in de zaak van (verzoeker; N.o.) niet geheel helder zijn en dat (verzoeker; N.o.) desgevraagd niet de bescheiden heeft overgelegd die een ondernemer normaliter tot zijn beschikking moet hebben. Wat betreft het pas in een later stadium aan de orde gekomen aspect van het ondernemerschap van (verzoeker; N.o.) heb ik aangegeven dat:

- in de jurisprudentie is aanvaard dat een op een later tijdstip opgekomen argument (mede) de onderbouwing gaat vormen voor een naheffingsaanslag; · het van algemene bekendheid is dat het behalen van omzet voorwaarde vormt voor BTW- plichtigheid en dat (verzoeker; N.o.) bij het uitblijven van BTW-aangiften over de jaren 1992-1994 twijfel had of had moeten hebben over zijn belastingplicht en hij in die zin er niet op mocht vertrouwen dat dit argument buiten de discussie zou blijven. In mijn brief aan de Vaste Commissie voor Financiën heb ik tevens aangegeven dat met (de belastingadviseur; N.o.) en (verzoeker; N.o.) is afgesproken dat zij in overleg zullen treden met de Belastingdienst/Ondernemingen Goes teneinde te komen tot een definitieve vaststelling van de feiten en de daaraan verbonden BTW-consequenties. Ook in deze brief wordt opgemerkt dat (verzoeker; N.o.) zich nogmaals tot het ministerie kan wenden als de uitkomst van het overleg met de eenheid naar zijn mening niet bevredigend is. Vervolgens heeft (verzoeker; N.o.) zich tot de Belastingdienst/ Ondernemingen Goes gewend om het tussen hem en de eenheid

bestaande geschil te beslechten. De door de eenheid aan u gegeven reactie op de klacht van (verzoeker; N.o.) verschaft u een overzicht van het met (verzoeker; N.o.) gevoerde overleg en de uitkomsten daarvan. Het ministerie heeft tot de brief van (verzoeker; N.o.) van 1 april 1998 geen bemoeienis meer gehad met de zaak. **Conclusie** Zoals uit het vorenstaande blijkt, liggen tussen de ontvangst van de vraag van (de belastingadviseur; N.o.) en de beantwoording daarvan door het ministerie zeven maanden. Dit tijdsverloop valt te verklaren door het nadere onderzoek dat moest worden ingesteld naar de feiten en omstandigheden zoals die zich bij (verzoeker; N.o.) hebben voorgedaan. Wat zich aanvankelijk liet aanzien als een vraag over fiscale duiding van de door (verzoeker; N.o.) verrichte prestaties, mondde uit in een nader onderzoek naar feiten en omstandigheden. Dit onderzoek was noodzakelijk om de brief van (de belastingadviseur; N.o.) te kunnen beantwoorden. Dit onderzoek heeft extra tijd gevergd doordat (verzoeker; N.o.) de door de eenheid gevraagde nadere informatie over zijn activiteiten niet heeft verstrekt. Gelet hierop ben ik van mening dat de afhandeling van de onderhavige brief niet onnodig veel tijd in beslag heeft genomen..."

2. In reactie op de klacht van verzoeker deelde het plaatsvervangend hoofd van de Belastingdienst/Ondernemingen Goes het volgende mee:

"...(Verzoeker; N.o.) klaagt erover dat mijn eenheid hem onnodig lang in onzekerheid heeft gelaten met betrekking tot de vraag of hij voor de heffing van de inkomstenbelasting en omzetbelasting als ondernemer kan worden aangemerkt en met betrekking tot de vraag of zijn handelingen vrijgesteld zijn van omzetbelasting. Meer in het bijzonder klaagt hij over de lange tijd die is verstreken tussen de aanvang van het boekenonderzoek en het uitbrengen van het controlerapport en over de lange duur van de bezwaarfase. Hieronder geef ik u mijn reactie op de klacht. Een chronologisch overzicht van de door mijn eenheid verrichte handelingen vindt u (...) bij deze brief.

1. het boekenonderzoek

Het boekenonderzoek is op 28 maart 1995 schriftelijk aangekondigd (...). Het onderzoek heeft plaatsgevonden van 3 april 1995 tot en met 6 april 1995. De controlerende ambtenaren hebben op 10 april 1995 een bespreking gevoerd met de gemachtigde van (verzoeker; N.o.). Blijkens hun gespreksnotitie (...) moest nog een aantal vragen beantwoord worden en moest (verzoeker; N.o.)

nog nadere gegevens overleggen. Op de eerste plaats was nog niet duidelijk of (verzoeker; N.o.) ondernemer was dan wel zijn medewerker, (...). Hiertoe moest (verzoeker; N.o.) nog contracten overleggen. Daarnaast moest het aspect van de belastbaarheid van speculatiewinst nog nader worden uitgezocht. Ten slotte moesten er nog nadere gegevens overgelegd worden over de huuropbrengsten van de vakantiewoning van (verzoeker; N.o.). Op 24 april 1995 is hierover nog een telefoongesprek gevoerd met de gemachtigde van (verzoeker; N.o.). Bij brief van 8 mei 1995 is aan de gemachtigde verzocht de vragen schriftelijk te beantwoorden (...). Het antwoord van de gemachtigde is op 18 mei 1995 ingekomen (...). Op 16 juni 1995 is de verhuurlijst van de vakantiewoning ingekomen (...). (Verzoeker; N.o.) heeft voorts nog

verklaringen overgelegd van zijn cliënten. Deze verklaringen zijn op mijn eenheid binnengekomen in de periode van 16 juni 1995 tot en met 8 september 1995 (...). Daarna hebben de controlerende ambtenaren hun rapport opgesteld dat op 2 november 1995 verzonden is (...). In dat rapport is het standpunt ingenomen dat (verzoeker; N.o.) voor de heffing van de inkomstenbelasting winst uit onderneming geniet en dat de aangifte gecorrigeerd moest worden, omdat onvoldoende rekening was gehouden met privé-uitgaven c.q. investeringen. Voor de omzetbelasting is het standpunt ingenomen dat de handelingen van (verzoeker; N.o.) vrijgesteld zijn en dat hij derhalve geen recht heeft op aftrek van de hem in rekening gebrachte omzetbelasting. Een deel van die belasting (f 7509) is bovendien in het verlengde van het standpunt voor de inkomstenbelasting niet aftrekbaar geacht in verband met het privékarakter van de uitgave. Naar aanleiding van het controlerapport is op 27 november 1995 een naheffingsaanslag omzetbelasting opgelegd ten bedrage van f 34.584 aan enkelvoudige belasting en f 3797 aan heffingsrente, totaal derhalve f 38.381 (...). Voor zover (verzoeker; N.o.) erover klaagt dat mijn eenheid onnodig veel tijd heeft laten verstrijken tussen de aanvang van het boekenonderzoek en het uitbrengen van het controlerapport, kan ik hem daarin niet volgen. De termijn tussen aanvang van het boekenonderzoek en het uitbrengen van het rapport acht ik op zichzelf niet exceptioneel lang. Bovendien wordt een en ander verklaard door het feit dat (verzoeker; N.o.) nog nadere gegevens moest overleggen.

2. de bezwaarfase

In een schrijven van 18 december 1995, ingekomen 21 december 1995, heeft (verzoeker; N.o.) een schriftelijke reactie gegeven op de inhoud van het controlerapport (...). Op 29 januari 1996

heeft (verzoeker; N.o.) een verzoek om uitstel van betaling met betrekking tot de naheffingsaanslag omzetbelasting (...) gefaxt. Enkele dagen later, op 9 februari 1996, heeft hij een fax met een reactie op een aantal aanslagen, waaronder de aanslag omzetbelasting (...), aan de eenheid gestuurd. Dit stuk is aangemerkt als bezwaarschrift. Aangezien het buiten de wettelijke termijn is ingediend, is (verzoeker; N.o.) bij de uitspraak op het bezwaarschrift d.d. 21 februari 1997 niet-ontvankelijk verklaard. Tegen deze beslissing zijn geen rechtsmiddelen aangewend door of namens (verzoeker; N.o.). Tussen ons is ook niet in discussie geweest dat te laat bezwaar is gemaakt. In de brief van 18 december 1995 geeft (verzoeker; N.o.) een reactie op de inhoud van het controlerapport. (Verzoeker; N.o.) heeft in die brief geen melding gemaakt van de naheffingsaanslag omzetbelasting van 27 november 1995. Derhalve is op grond van artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht deze brief door mijn eenheid niet als bezwaarschrift aangemerkt. Op die brief is geen schriftelijke reactie van de zijde van mijn eenheid gevolgd. De inhoud van die brief heeft uiteraard wel een rol gespeeld bij de later behandeling van het bezwaarschrift. In de brief van 18 december 1995 heeft (verzoeker; N.o.) reeds gewag gemaakt van overleg met (medewerker M. van de Belastingdienst; N.o.). Op 20 februari 1996 heeft een bespreking plaatsgevonden tussen (verzoeker; N.o.), (de belastingadviseur; N.o.) en (medewerker M.; N.o.). In die bespreking is afgesproken

aan het Ministerie van Financiën de vraag voor te leggen of de activiteiten van (verzoeker; N.o.) voor de heffing van omzetbelasting vrijgesteld zijn of belast. (De belastingadviseur; N.o.) heeft vervolgens een conceptbrief opgesteld voor het Ministerie en die op 18 april 1996 aan (medewerker M.; N.o.) gestuurd (...). Op 23 april 1996 heeft (medewerker M.; N.o.) zijn reactie op de brief gegeven (...). Op 25 april 1996 heeft (de belastingadviseur; N.o.) de brief aan het ministerie verzonden. Het ministerie heeft op 6 mei 1996 mijn eenheid om bericht en raad verzocht met betrekking tot de brief van (de belastingadviseur; N.o.). Dit verzoek is ter behandeling gegeven aan (medewerker T. van de Belastingdienst; N.o.), vakgroepcoördinator omzetbelasting op mijn eenheid. Bij bestudering van het dossier heeft (medewerker T.; N.o.) opgemerkt dat (verzoeker; N.o.) gedurende de jaren 1992 tot en met 1994 geen ontvangsten had aangegeven uit zijn beleggingsactiviteiten. Hierdoor zijn vragen gerezen met betrekking tot het ondernemerschap voor de omzetbelasting en de inkomstenbelasting. Aangezien (de belastingadviseur; N.o.) in zijn brief aan het ministerie had aangegeven dat

er wel ontvangsten waren geweest, heeft (medewerker T.; N.o.) in eerste instantie opheldering gevraagd bij (de belastingadviseur; N.o.). Met het ministerie heeft (medewerker T.; N.o.) afgesproken dat eerst het aspect van het ondernemerschap nader uitgezocht zou moeten worden. Op 30 mei 1996 heeft (medewerker T.; N.o.) schriftelijk antwoord gekregen van (de belastingadviseur; N.o.). (...) Intern overleg op de eenheid had intussen tot het standpunt geleid dat de jaarstukken over 1994 en 1995 alsmede een volledig overzicht van de klanten van (verzoeker; N.o.) en hun transacties meer duidelijkheid zouden kunnen scheppen over de vraag naar het ondernemerschap. Op 9 juli 1996 heeft (medewerker T.; N.o.) die gegevens dan ook opgevraagd (...). Hij heeft die gegevens echter niet ontvangen. Op 17 september 1996 heeft (verzoeker; N.o.) wel een klacht ingediend bij het toenmalige hoofd van de eenheid (...). Deze klacht heeft geresulteerd in een bespreking van (verzoeker; N.o.) en (de belastingadviseur; N.o.) met het hoofd van de eenheid en (medewerker T.; N.o.) op 15 oktober 1996. Het gesprek heeft inhoudelijk geen nieuwe gezichtspunten opgeleverd en er is dan ook afgesproken dat (medewerker T.; N.o.) zijn ambtsbericht zo spoedig mogelijk zou inzenden aan het Ministerie. Dit is op 22 oktober 1996 gebeurd. Wel is toen afgesproken dat gezien de formulering van het controlerapport het ondernemerschap voor de inkomstenbelasting niet langer in discussie zou zijn. In de periode daarna heeft (verzoeker; N.o.) nog enkele malen telefonisch en schriftelijk aangedrongen op een spoedige beslissing. Op 27 november 1996 heeft de Staatssecretaris zijn standpunt aan (de belastingadviseur; N.o.) bekend gemaakt (...). Aangezien de brief van de Staatssecretaris nog noopte tot nader overleg met (verzoeker; N.o.) en zijn adviseur, heeft op 6 januari 1997 nog een bespreking plaatsgevonden. Ook dit gesprek heeft geen nieuwe gezichtspunten opgeleverd. Er is dan ook afgesproken dat de zaak zou worden afgewikkeld en dat (medewerker T.; N.o.) zo spoedig mogelijk uitspraak op het bezwaarschrift zou doen. Ook voor de heffing van inkomstenbelasting zou de zaak worden afgedaan. Op 24 januari 1997 heeft (de belastingadviseur; N.o.) (medewerker T.; N.o.) nog geattendeerd op een recente uitspraak

van een gerechtshof. Teneinde ook dit argument nog mee te wegen, heeft (medewerker T.; N.o.) de volledige uitspraak opgevraagd bij de bevoegde inspecteur. Bestudering van de uitspraak heeft echter niet tot een wijziging van het standpunt geleid, waarna (medewerker T.; N.o.) op 10 februari 1997 de motivering van zijn beslissing aan (de belastingadviseur; N.o.) heeft gezonden

(...). De voor beroep vatbare beslissing op het bezwaarschrift van 9 februari 1997 is op 21 februari 1997 verzonden (...). Zoals reeds is opgemerkt, heeft (verzoeker; N.o.) hiertegen geen rechtsmiddelen meer aangewend. Wanneer ik het vorenstaande samenvat, constateer ik dat de behandeling van het bezwaarschrift iets meer dan een jaar heeft geduurd. Gezien de noodzaak tot het inwinnen van nadere informatie en de ingewikkeldheid van de zaak, die onder meer noopte tot het voorleggen van een vraag aan het Ministerie, acht ik dit niet te lang. (Verzoeker; N.o.) is daarbij steeds in de gelegenheid gesteld zijn visie te geven en de noodzakelijke gegevens over te leggen. Een groot deel van de vertraging wordt dan ook daardoor verklaard. Gezien de stappen die van de zijde van mijn eenheid in die periode zijn genomen om tot een afgewogen beslissing te komen, meen ik dat mijn eenheid (verzoeker; N.o.) niet onnodig lang in onzekerheid heeft gelaten..." De Belastingdienst verstrekke bij deze reactie onder meer een kopie van de gespreksnotitie, die de medewerkers van de Belastingdienst, belast met het boekenonderzoek, op 10 april 1995 hadden opgemaakt. In deze gespreksnotitie is vermeld dat gesproken is over het ondernemerschap van verzoeker en dat verzoeker contracten aan de Belastingdienst zou overleggen. Voorts is aangegeven dat gesproken is over de vrijstelling van omzetbelasting op grond van artikel 11, eerste lid, letter i van de Wet op de omzetbelasting 1968 en over de huuropbrengst. Ten aanzien van dit laatste punt zou verzoeker nog gegevens overleggen.

. Reactie van verzoeker Naar aanleiding van de door de Staatssecretaris van Financiën en de Belastingdienst/Ondernemingen Goes verstrekte informatie deelde verzoeker mee dat hij zich op het standpunt stelde dat in het controlerapport zijn ondernemerschap voor de inkomstenbelasting werd bevestigd. Tijdens het boekenonderzoek was twijfel gerezen over zijn ondernemerschap voor de inkomstenbelasting. Hij had aanvullende gegevens daarover verstrekt. Verzoeker was de mening toegedaan dat het desondanks lang had geduurd voordat de Belastingdienst het controlerapport uitbracht. Met betrekking tot de fiscale duiding voor de omzetbelasting van zijn activiteiten merkte verzoeker op dat het zijns inziens hier een blunder van de eerste orde betrof. In alle handboeken viel te lezen dat vermogensbeheer niet was vrijgesteld van de heffing van omzetbelasting. De reactie van het Ministerie van Financiën van 27 november 1996 kon nooit het antwoord zijn op de vraagstelling in de brief van zijn belastingadviseur van 23 april 1996. Ten eerste

had de Belastingdienst/Ondernemingen Goes namelijk expliciet aangegeven dat er overeenstemming bestond over de feitelijke omstandigheden en ten tweede had het Ministerie nu bij brief van 8 juni 1998 meegedeeld dat er geen sprake was van een vrijstelling voor de omzetbelasting, terwijl eerder was aangegeven dat er wel een

vrijstelling was ten aanzien van de door hem ontwikkelde activiteiten. Het eerdere standpunt van het Ministerie blijkt dus onjuist te zijn geweest. Daardoor was er onnodig tijdverlies ontstaan. Verzoeker bracht ten aanzien van het ondernemerschap voor de omzetbelasting naar voren dat de van 3 tot en met 6 april 1995 gehouden boekencontrole uitvoerig was geweest en dat alle relevante gegevens voor de controlerende belastingmedewerkers beschikbaar waren geweest. Op het moment dat de Belastingdienst zich op het standpunt stelde dat de fiscale duiding van zijn activiteiten moest worden gewijzigd van vermogensbeheer in bemiddeling in effecten mocht hij veronderstellen dat het ondernemerschap voor de omzetbelasting voldoende onderzocht was. Nadat aan het Ministerie van Financiën de vraag was voorgelegd over de juistheid van de fiscale duiding van de activiteiten voor de omzetbelasting deed de Belastingdienst/Ondernemingen Goes opnieuw een compleet onderzoek. Alsof er geen dossier was, werden aan hem vragen gesteld waarvan de antwoorden al lang bij de Belastingdienst bekend konden zijn. Zo was tijdens de boekencontrole al aan de orde geweest wat de oorzaak was geweest van het feit dat er geen omzet was geweest. Ook hierdoor was er tijdverlies opgetreden. Verzoeker was van mening dat dit tijdverlies niet voor zijn rekening diende te komen. Met betrekking tot de door de Belastingdienst/Ondernemingen gegeven reactie merkte verzoeker op dat de Belastingdienst constateert dat de bespreking van 15 oktober 1996 geen nieuwe gezichtspunten had opgeleverd. Hij bracht daaromtrent naar voren dat tijdens deze bespreking de Belastingdienst was geïnformeerd over de omstandigheden waaronder zijn bedrijf werkte. Op dat moment had de Belastingdienst zich kunnen laten overtuigen dat de fiscale duiding van de werkzaamheden als bemiddeling onjuist was. In de reactie van de Belastingdienst werd er bovendien geen melding van gemaakt dat verzoeker in november 1996 een persoonlijk onderhoud met het hoofd van de eenheid had gehad, waarin deze had aangegeven dat de zaak geen schoonheidsprijs verdiende en te lang duurde. Het hoofd van de eenheid zou ervoor zorgen dat de zaak zich zou verbeteren. Daarvan had verzoeker niets gemerkt. In een bespreking op 6 januari 1997 had hij aan het hoofd van de eenheid gevraagd zich inhoudelijk in de zaak te verdiepen, omdat hij steeds meer het vermoeden kreeg dat de betrokken medewerker niet van zijn standpunt was af te brengen en naar zijn indruk gemeen spel speelde. In die bespreking van 6 januari 1997 was van de zijde van de Belastingdienst opgemerkt dat de activiteiten van zijn bedrijf moeilijk als bemiddeling konden

worden gezien, maar de behandelend medewerker had op dat moment op geen enkele wijze een reactie gegeven. Waarom werd in de reactie van de Belastingdienst niet ingegaan op de rol van het hoofd van de eenheid in deze zaak? Ter zake van de ingewikkeldheid van de zaak liet verzoeker weten dat dit geen synoniem was voor een lange behandelingsduur. Wanneer er bovendien in deze zaak al sprake was van ingewikkeldheid werd die niet veroorzaakt door de technische beoordeling, omdat die naar de mening van verzoeker vrij simpel was. Ter zake van de reactie van de Staatssecretaris van Financiën deelde verzoeker mee dat er nimmer door de Belastingdienst een gesprek is geweest over de haalbaarheid van de door hem gehanteerde rendementsgrens van

20%. Het was hem dan ook niet duidelijk waarop de Belastingdienst zich dan ook baseerde. Later werd van de zijde van het Ministerie van Financiën aan hem verklaard dat bij navraag op het Ministerie naar voren was gekomen dat 20% haalbaar was. Het was hem niet bekend waarom de Belastingdienst de in 1995 behaalde omzet had aangemerkt als een incidentele bate. Hij kon zich daarin niet vinden.

E. Nadere informatie van de Staatssecretaris van Financiën

Daarnaar gevraagd deelde de Staatssecretaris van Financiën over zijn brief aan verzoeker van 8 juni 1998 het volgende mee:

"...In mijn brief van 8 juni 1998 (...) heb ik aangegeven dat ik op basis van de nader verkregen informatie van mening ben dat de activiteiten van verzoeker niet moeten worden gezien als bemiddeling bij de aan- en verkoop van effecten maar als vermogensbeheer. Thans vraagt u mij waaruit die nader verkregen informatie heeft bestaan en of er niet reeds eerder aanknopingspunten waren voor het opvragen van deze informatie. U verwijst daarbij met name naar de brief van verzoekers belastingadviseur van 25 april 1996. Daaromtrent merk ik het volgende op. Mijn brief van 27 november 1996 (...) moet worden gezien tegen de achtergrond van een meningsverschil tussen de adviseur van (verzoeker; N.o.) en de inspecteur. De inspecteur had op basis van de hem ter beschikking staande informatie het standpunt ingenomen dat (verzoeker; N.o.) geen aanspraak kon maken op aftrek van voorbelasting omdat hij voor de omzetbelasting geen ondernemer was, dan wel prestaties verrichtte welke waren aan te merken als bemiddeling inzake effecten en andere waardepapieren en als zodanig zijn vrijgesteld van omzetbelasting. Daar tegenover voerde (verzoekers belastingadviseur; N.o.) aan dat sprake was van vermogensbeheer hetgeen van de vrijstelling is uitgezonderd en derhalve

aanspraak geeft op aftrek van voorbelasting. In mijn eerdergenoemde brief heb ik aangegeven dat primair de vraag aan de orde was of (verzoeker; N.o.) ondernemer was en dat die vraag op basis van de gegeven informatie vooralsnog niet bevestigend beantwoord kon worden. Als aannemelijk gemaakt zou worden dat (verzoeker; N.o.) ondernemer was, diende vervolgens de vraag beantwoord te worden of de inspecteur de verrichte prestaties terecht had gekwalificeerd als bemiddeling en niet als vermogensbeheer. Met betrekking tot deze vraag heb ik mijn oordeel gevormd zoals ook uitdrukkelijk in mijn brief vermeld op basis van de contracten tussen (verzoeker; N.o.) en zijn cliënten. Ik merk hierbij op dat noch uit de informatie die door (verzoekers belastingadviseur; N.o.) was verstrekt noch uit informatie van de Belastingdienst kon worden opgemaakt dat die contracten geen zuivere weergave vormden van de feitelijke verhouding. Uit de contracten was af te leiden, dat (verzoeker; N.o.) last, volmacht en machtiging had om namens zijn cliënten en voor hun rekening en risico te handelen en dat de volmacht om over de banktegoeden van de cliënten te beschikken in dat kader moest worden gezien. De zinsnede in de brief van (verzoekers belastingadviseur; N.o.) van 25 april 1996 dat (verzoeker; N.o.) de volledige vrijheid had om te bepalen op welke wijze het vermogen zou worden belegd, gaf geen aanleiding om te vermoeden dat de contracten geen zuivere weergave van de feitelijke verhouding vormden, aangezien in de desbetreffende passage uitdrukkelijk naar

contracten verwezen werd. Op grond van het vorenstaande was de conclusie gewettigd, dat de activiteiten van (verzoeker; N.o.) waren aan te merken als bemiddeling. Er was voor mij dan geen aanleiding, af te wijken van het standpunt van de inspecteur. Zoals ik in mijn brief heb aangegeven, bestond voor (verzoekers belastingadviseur; N.o.) echter de mogelijkheid om de kwalificatie als vermogensbeheer alsnog met aanvullende informatie aannemelijk te maken. Het laatste is gebeurd in april 1998 bij een bespreking op het Ministerie naar aanleiding van een nieuwe brief van (verzoeker; N.o.). Bij die bespreking is door (verzoekers belasting-adviseur; N.o.) aannemelijk gemaakt, dat de overgelegde contracten niet op alle punten een correcte weergave waren van de feitelijke activiteiten van (verzoeker; N.o.) en dat deze activiteiten niet bestonden uit het verrichten van transacties namens zijn cliënten, maar uit het behalen van een zo hoog mogelijk rendement op de ter beschikking gestelde gelden. Op basis daarvan heb ik mijn aanvankelijke oordeel met betrekking tot de kwalificatie van de activiteiten herzien en de activiteiten alsnog gekwalificeerd als vermogensbeheer..."

Beoordeling

I. . De periode van het boekenonderzoek tot het uitbrengen van het controlerapport

1. De Belastingdienst/Ondernemingen Goes heeft van 3 tot 6 april 1995 de administratie van verzoekers bedrijf gecontroleerd. Op 10 april 1995 hebben de controlerende medewerkers een bespreking gevoerd met verzoeker en zijn accountant. Blijkens de aantekeningen van deze bespreking is het ondernemerschap van verzoeker en de vrijstelling voor de omzetbelasting van de door zijn bedrijf uitgeoefende activiteiten aan de orde geweest. Verzoeker zou omtrent deze punten nadere gegevens overleggen. Deze gegevens zijn door of namens verzoeker op 17 mei, 15 juni en op 8 september 1995 verstrekt. Op 2 november 1995 heeft de Belastingdienst het controlerapport aan verzoeker toegestuurd.

2. In reactie op dit onderdeel van de klacht heeft de Belastingdienst naar voren gebracht dat na afloop van het boekenonderzoek verzoeker nog nadere gegevens diende te verstrekken. Nadat de laatste informatie op 8 september 1995 van verzoeker was ontvangen, hadden de controlerende medewerkers het controlerapport opgesteld. De tijd die was verstreken tussen de aanvang van het boekenonderzoek en het uitbrengen van het controlerapport achtte de Belastingdienst niet exceptioneel lang. 3. Vast staat dat de Belastingdienst op 10 april 1995 aan verzoeker heeft gevraagd nog nadere gegevens te verstrekken omtrent hetgeen tijdens de bespreking over het ondernemerschap en over de vrijstelling van de bedrijfsactiviteiten voor de omzetbelasting was besproken. Verzoeker heeft tot 8 september 1995 nodig gehad om de gegevens te verstrekken. Van de bijna zeven maanden die liggen tussen het afronden van het boekenonderzoek en het uitbrengen van het rapport op 2 november 1995, komen vijf maanden voor rekening van verzoeker. Na ontvangst van de laatste gegevens op 8 september 1995 heeft het nog bijna

twee maanden geduurd alvorens het controlerapport werd verzonden. Deze termijn is weliswaar lang, maar niet zodanig lang dat de Belastingdienst daarvan een verwijt valt te maken. De klacht is op dit onderdeel niet gegrond.

II. . De behandeling door het Ministerie van Financiën van de brief van 25 april 1996 van verzoekers belastingadviseur

1. Verzoeker diende op 8 februari 1996 bij de Belastingdienst/ Ondernemingen Goes zijn bezwaarschrift in ter zake van de aan hem opgelegde naheffingsaanslag omzetbelasting 1992 tot en met 1994 en de definitieve aanslagen inkomstenbelasting 1992 tot en met 1994. Op 20 februari 1996 voerde de Belastingdienst een bespreking met verzoeker en zijn belastingadviseur, waarin de afspraak werd gemaakt dat ten aanzien van de vraag of verzoekers bedrijfsactiviteiten vrijgesteld zouden zijn van de heffing van omzetbelasting, de zienswijze van het Ministerie van Financiën zou worden ingewonnen. Op 25 april 1996 wendde verzoekers belastingadviseur zich ten aanzien van deze kwestie tot het Ministerie van Financiën, waarbij hij aangaf dat de Belastingdienst op 23 april 1996 de bevestiging had gegeven dat de door hem weergegeven feiten juist waren. Het Ministerie van Financiën heeft op 3 mei 1996 de Belastingdienst verzocht om bericht en raad. De Belastingdienst heeft vervolgens aan verzoeker en zijn belastingadviseur vragen gesteld die betrekking hadden op zowel het ondernemerschap van verzoeker in de zin van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 als in de zin van de Wet op de omzetbelasting 1969.
2. Naar aanleiding van de klacht geeft de Staatssecretaris van Financiën aan dat, nadat op 3 mei 1996 de Belastingdienst/Ondernemingen Goes naar aanleiding van verzoekers brief van 25 april 1996 om bericht en raad was verzocht, het Ministerie op 28 juni 1996 telefonisch contact had gehad met verzoekers belastingadviseur over de afhandeling van de brief van 25 april 1996. Op 2 juli 1996 was naar aanleiding van dit telefoongesprek contact opgenomen met de Belastingdienst. Het Ministerie vernam toen dat de Belastingdienst twijfels had omtrent het ondernemerschap van verzoeker. Het Ministerie maakte bij die gelegenheid de afspraak dat de Belastingdienst bericht en raad zou verstrekken zodra de uitkomsten over het onderzoek naar het ondernemerschap bekend waren. Op 8 juli 1996 bevestigde de Belastingdienst naar aanleiding van een rappelbrief van het Ministerie van 4 juli 1996 deze afspraak. Op 3 september 1996 had het Ministerie de Belastingdienst opnieuw een rappelbrief gestuurd. De eenheid liet bij brief van 10 september 1996 het Ministerie weten dat bericht en raad nog niet kon worden verstrekt, omdat de gevraagde gegevens nog niet waren ontvangen. In het op 22 oktober 1996 verstrekte bericht en raad was aangegeven dat op 15 oktober 1996 een bespreking had plaatsgevonden met verzoeker en zijn belastingadviseur waarin onder meer naar voren was gekomen dat verzoeker de door de Belastingdienst gevraagde gegevens over het ondernemerschap niet kon verstrekken. Desondanks had de Belastingdienst, om verder uitstel te voorkomen, zijn bericht en raad aan het Ministerie uitgebracht. Het Ministerie had verzoeker op 27 november het antwoord op zijn brief van 25 april 1996 gestuurd.
3. De afhandeling van de brief van verzoekers belastingadviseur van 25 april 1996 heeft zeven maanden geduurd. Verzoeker kan niet in zijn opvatting worden gevolgd dat het

Ministerie er onnodig lang over heeft gedaan om een reactie te formuleren. Voor het vormen van een standpunt over de kwestie van de vrijstelling voor de omzetbelasting van verzoekers bedrijfsactiviteiten was het voor het Ministerie noodzakelijk dat informatie en advies werd ingewonnen bij de Belastingdienst. Dat de Belastingdienst bij de voorbereiding van het aan het Ministerie te geven ambtsbericht ook de op dat moment opkomende vraag naar het ondernemerschap van verzoeker heeft betrokken, en dat het Ministerie daaraan zijn akkoord heeft gegeven, is eveneens te billijken, omdat het antwoord op deze vraag van eminent belang was voor het antwoord ter zake van de vrijstelling. Bovendien diende de vraag naar het ondernemerschap eveneens te worden beantwoord in het kader van de totale heroverweging van de aan verzoeker opgelegde naheffingsaanslag omzetbelasting, die de Belastingdienst naar aanleiding van verzoekers bezwaarschrift van 8 februari 1996 diende uit te voeren. Verzoeker is door de Belastingdienst verzocht om in verband met de voorbereiding van het ambtsbericht aan het Ministerie alle informatie en gegevens te verschaffen die een duidelijk beeld konden geven over verzoekers ondernemerschap. Het laatst is dit gebeurd in de bespreking van 15 oktober 1996. De Belastingdienst heeft 22 oktober 1996 zijn ambtsbericht aan het Ministerie verzonden, waarna het Ministerie op 27 november 1996 verzoeker heeft geantwoord. Tussentijds heeft het Ministerie regelmatig geïnformeerd naar het uitblijven van het ambtsbericht. Uit het voorgaande volgt dat het Ministerie geen verwijt valt te maken van de afhandelingsduur van zeven maanden. De klacht is ook op dit onderdeel niet gegrond.

III. . De behandeling van verzoekers bezwaarschrift van 8 februari 1996

1. Verzoeker heeft op 8 februari 1996 zijn bezwaarschrift ter zake van de naheffingsaanslag omzetbelasting 1992 tot en met 1994 en de definitieve aanslagen inkomstenbelasting 1992 tot en met 1994 ingediend. De Belastingdienst/Ondernemingen Goes heeft op 21 februari 1997 uitspraak gedaan op dit bezwaarschrift. De behandeling van dit bezwaarschrift heeft derhalve ruim twaalf maanden in beslag genomen. Verzoeker acht de afhandelingsduur te lang.
2. Wat betreft de periode dat het door verzoeker ingediende bezwaarschrift niet verder is behandeld, omdat verzoeker en zijn belastingadviseur met de Belastingdienst de afspraak hadden gemaakt dat de zienswijze van het Ministerie van Financiën omtrent de vrijstelling van verzoekers bedrijfsactiviteiten zou worden ingewonnen, is hiervoor reeds aangegeven dat het tijdverloop in deze periode als gerechtvaardigd moet worden aangemerkt.
3. Op 27 november 1996 heeft het Ministerie van Financiën zijn standpunt omtrent de vrijstelling van verzoekers bedrijfsactiviteiten aan verzoeker en de Belastingdienst meegedeeld. Op 21 februari 1997 deed de Belastingdienst uitspraak op het ingediende bezwaarschrift. Met betrekking tot de periode van drie maanden (na 27 november 1996) wordt opgemerkt dat in verband met het feit dat het Ministerie van Financiën in de brief van 27 november 1996 verzoeker adviseerde om nadere gegevens en informatie te verstrekken met betrekking tot het ondernemerschap en de vrijstelling voor de omzetbelasting, de Belastingdienst gehouden was om in overleg te treden met verzoeker en zijn belastingadviseur, voordat uitspraak zou worden gedaan op het bezwaarschrift. Dit

overleg heeft op 6 januari 1997 plaatsgevonden. Uit de reactie van de Belastingdienst op de klacht komt daarnaast naar voren dat verzoekers belastingadviseur op 24 januari 1997 de Belastingdienst nog heeft geattendeerd op relevante jurisprudentie. De Belastingdienst heeft deze jurisprudentie vervolgens bestudeerd. Op 10 februari 1997 heeft de Belastingdienst verzoekers belastingadviseur een uitgebreide motivering van de te nemen afwijzende beslissing op het bezwaarschrift toegezonden. Uit het voorgaande valt af te leiden dat de Belastingdienst vanaf 27 november 1996 met voldoende voortvarendheid aan de verdere behandeling van het bezwaarschrift heeft gewerkt. Er is geen sprake van dat verzoeker daardoor onnodig lang in onzekerheid is gelaten. De onderzochte gedraging is daarom ook ten aanzien van dit onderdeel behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst/ Ondernemingen Goes en het Ministerie van Financiën, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Minister van Financiën, is niet gegrond.